

føre Finansministerens oprindelige Forslag i Fjor og gaa videre og lade den resterende Del af Konjunkturtillæget bortfalde i Aar. Jeg gjorde i mit Foredrag gældende, at det nyttede jo ikke Tjenestemændene det allerfjerneste, om de gennem deres Bestræbelser nominelt kunde holde deres Lønninger oppe paa en meget betydelig Højde, altsaa fastholde Konjunkturtillæget, faa adskillige Dyrtidstillæg o. s. v., det nyttede dem ikke det fjerneste, i det Øjeblik Kronen gik ned i Værdi. Jeg sagde udtrykkelig paa et Punkt i mit Foredrag, at den store Risiko, vi løb ved at fortsætte paa denne Maade, er, at der kommer det Tidspunkt, da Kronens nedadgaaende Bevægelse ikke lader sig standse, men tager stærkere og stærkere Fart. I Dag staa Kronen i en virkelig Værdi af mellem 60 og 70. Jeg mener, vi er Herrer over dens Bevægelse endnu og kan holde igen; men Tysklands Økonomi har belært os om, at der kan komme et Tidspunkt, hvor det er umuligt fortsat at beherske Valutaens Fald, og hvis det gennem et højt Forbrug her i Landet kommer dertil, saa gaar vi Undergangen i Møde. Men hvem kommer saa længst ned? Det gør Tjenestemændene, fordi, som jeg ogsaa sagde i mit Foredrag, deres økonomiske Basis helt og holdent hviler paa den blanke Krone. Derfor er det mere end for nogen anden Befolkningsklasse i vort Land for dem om at gøre, at Kronen holdes oppe i sin fulde Værdi. Det synes jeg ikke er til at tage fejl af.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at jeg ubetimeligt havde fremdraget Spørgsmaalet om Samarbejdet mellem de Konservative og Venstre, og navnlig det Angreb, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde rettet mod Stats- og Finansministeren. Saa forstaar jeg mig ikke paa, hvad der er ubetimeligt. Vil det ærede Medlem da hævde en Ret for eet æret Medlem til at udtale sig saa haandfast om et enkelt Spørgsmaal, samtidig med at han vil nægte os andre Ret til — og finder det ubetimeligt — at give Svar paa Tiltale? En saadan Diskussionsform tror jeg ikke, man fra nogen Side vil billige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen vilde nu forklare sine Udtalelser derhen, at Tjenestemændene ingen Interesse havde i at faa højere Løn, naar Kronen blot gik et tilsvarende Antal Points

eller Procent ned. Deri har det ærede Medlem selvfølgelig Ret. Men det, der maatte være Spørgsmaalet ved Ordningen af Konjunkturtillæget i Foraaret, det var dog dette, om det Forhold, at man havde fulgt Finansministerens oprindelige Forslag, havde forbedret den danske Kronens Stilling, saaledes at Tjenestemændenes Stilling blev den samme. Thi hvis det ærede Medlem vil staa op og sige: Havde Rigsdagen her fulgt Finansministerens Forslag angaaende Tjenestemændenes Konjunkturtillæg, saa vilde Kronen ogsaa have staaet saa meget bedre i Dag, saaledes at Tjenestemændene alligevel vilde have staaet paa nogenlunde samme Lønniveau, som de nu gør — ja, saa havde det ærede Medlem Ret. Men hvis det ærede Medlem ikke vil sige det, ja, saa er det ikke det ærede Medlem, der har Ret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg tror, at alle pengelønnede Tjenestemænd saavel som andre vil være Venstre meget taknemmelige for den Tanke, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen her har udkastet, at Pengelønningerne skal nedskræres til Fordel for Kronens Værdi. Men Taknemmeligheden er naturligvis afhængig af den Garanti, alle de pengelønnede har for, at Kronen saa i hvert Fald beholder sin nuværende Værdi, og at den ikke endda yderligere daler i Værdi, efter at man eventuelt har fulgt det ærede Medlems Raad. Og hvad den Ting angaar, er jeg rigtignok bange for, at en Forsikring fra det ærede Medlem her ikke vil være tilstrækkelig til at berolige i saa Henseende. Men jeg er meget taknemmelig for den Tendens, som nu kommer frem fra Venstres Side gennem det ærede Medlems Udtalelser her.

Pinholt: Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at man paa Jyllands Vestkyst paa en Strækning mellem Tønder og Ringkøbing den 30. August i Aar havde en meget stor Stormflod, en Sommerstormflod, hvis Styrke ingen nulevende har set eller hørt omtale. Stormfloden af 30. August var paa Højde med de sværeste Vinterstormfloder, vi har haft i dette Aarhundrede, Stormfloderne af 1919 og 1911. Vandstanden var oppe paa en Højde af ca. 15 Fod over dagligt Vand, og saa strømmer Vandet jo ind over Enge og dyrkede Agermarker i et Omfang, som man ellers slet